

Noi vedem în răspîndirea comparativului adjectival și adverbial cu «*mai*» și un indiciu că vorbitorii manifestă preferință pentru formele analitice, mai evidente și mai expresive. Poate că o asemenea preferință este determinată și de prea marea diversitate a formelor comparativului sintetic față de temele gradului «pozitiv». Cf. în limba rusă literară:

molód-ói	— comparativ molóž-e
bogát-yi	— comparativ bogáč'e
stár-yi	— comparativ stárš-e
sládk-ii	— comparativ slášč'e
glubók-ii	— comparativ glúbž-e

Comparativul analitic, inclusiv cel cu formativul *mai*, elimină asemenea variații ale temei și, prin aceasta, duce la simplificarea structurii morfologice, fapt care constituie un element de progres în limbă. De obicei trăsăturile tipologice străine, în cazul nostru analitismul, se manifestă mai întii în dialecte⁶⁸. În problema pe care o discutăm aici socotim că tendința internă latentă de îndepărtare de la structura flexionară este susținută de un factor extern, și anume, de mediul lingvistic românesc înconjurător. În graiurile velicoruse convergente această tendință își găsește realizarea în prezența formelor comparativului analitic exprimat prin *боле... чем, менее... чем*, procedeu din ce în ce mai larg răspîndit și în limba rusă literară⁶⁹. La Socolinți acest procedeu lipsește însă actualmente cu desăvîrșire.

Pronumele

În legătură cu pronumele personal se constată o serie de particularități, dintre care notăm cîteva.

O particularitate generală a graiului rus de care ne ocupăm este folosirea la cazurile oblice cu prepoziție a formelor pronumelor personale de pers. a III-a singular și plural fără elementul inițial *n'*-⁷⁰, de ex.: *d'ê māmă* — «unde-i mama?»; răspuns: *lam u'ieĭ* — «acolo, la ea»; *s'ĭim* — «cu el»; *m'e'ĭđu'im'i* — «între ei» ș.a. E de relevat faptul că în cursul anchetării speciale a unui subiect, pentru a constata dacă *n'*- lipsește în toate cazurile cînd e prezent în limba rusă literară, nu s-a obținut nici o singură construcție în care pronumele să fie precedat de *n'*. În graiul ucrainenilor din împrejurimi, ca și în limba ucraineană literară, *n'*- apare cu regularitate⁷¹.

La persoana a III-a nom. plural se constată urme de diferențiere între genul masculin — *an'j* — «ei» și feminin — *an'ê* — «ele».

Pentru pron. pers. de pers. I-a la cazul dativ sing. se constată forma *m'i'e'n'ê* la unii vorbitori și *m'i'e'n'á* — la alții. Alături de aceste forme am notat, ca excepție, și *mn'ê* (de la persoana care rostește de obicei *m'i'e'n'ê*).

La pers. a 3-a sing. fem. genitivul este *ieĭ*, iar acuzativul — *iaĭó*: *ia'baĭūs ieĭ* — «mă tem de ea». La genitiv, dativ și instrumental feminin

⁶⁸ Vezi I. Lekov, *Abateri de la structura flexionară în limbile slave*, în «Voprosi iazikoznania», 2, 1956, p. 25.

⁶⁹ Vezi de exemplu E. M. Galkina-Fedoruk, K. V. Gorškova, N. M. Šanskî, *Современный русский язык. Лексикология-Фонетика-Морфология*, Moscova, p. 271, 188.

⁷⁰ Vezi, de exemplu, P. I. Cernîh, *op. cit.*, p. 208.

⁷¹ Vezi, de exemplu, F. T. Jilko, *op. cit.*, pp. 247, 268.